

Bevillingsrådet kan naturligvis ikke være bundet til at akceptere direktionens forslag til investeringer, trafikering, takstplan o. s. v. Af hensyn til helhedsbedømmelsen af trafikplanen bør der imidlertid ikke kunne foretages ændringer, uden at virkningerne heraf på planens øvrige led er gennemdrøftet med direktionen, der har ansvaret for helhedsplanens gennemførelse. Direktionen bør således have lejlighed til at fremsætte et ændringsforslag til trafikplanen under hensyntagen til konsekvenserne af fremsatte ønsker fra bevillingsrådets side. I det hele må direktionen ved forhandlinger med bevillingsrådets forretningsudvalg have adgang til nærmere at begrunde ethvert forslag som bevillingsrådet måtte ønske at ændre.

Til stk. 8.

Om ændringer i en vedtagen trafikplan.

Medens afgørelsen med hensyn til investeringernes samlede omfang og deres fordeling i hovedtræk på trafikmidler og på lokale områder må være underlagt det politisk sammensatte bevillingsråd, må den tekniske udformning af de enkelte anlæg, anlæggenes rækkefølge inden for en 5 års periode, detaljer vedrørende linjeføringer m. v. kunne overlades til direktionen. Som en parallel hertil er det bestemt, at budgetterne for det enkelte år ikke er bindende (jfr. bem. til § 33).

Der må heri ligge, at direktionen har adgang til på egen hånd at foretage nødvendige ændringer i planen, når blot den samlede udbygning følger de principper, der er nedlagt i trafikplanen; dog skal sagen drøftes i teknikerudvalget og i de fællesudvalg som kan blive berørt af ændringer.

Er der derimod planer om væsentlige ændringer, må direktionen indhente bevillingsrådets godkendelse; sådanne ændringer kan også tænkes foranlediget af bevillingsrådet, hvis det skønner at udviklingen siden planens vedtagelse giver grundlag herfor. I begge tilfælde optager direktionen forhandling med finansministeren med henblik på eventuelle konsekvenser for den samlede finansiering. Direktionen kan således ikke egenhændigt gennem ændringer af visse konkrete anlægs art eller beliggenhed ændre den samlede anlægsplans karakter, selv hvor dette ikke indebærer noget merforbrug af investeringsmidler. Det må i den forbindelse være rimeligt, at den oprindelige plan angiver visse udbygninger som ubetinget skal gennemføres, og andre som i givet fald skal udskydes.

Det vil dog ikke i alle tilfælde være nødvendigt at igangsætte hele trafikrådets bevillingsprocedure ved overskridelser af de bevilgede beløb. Den i for-

slaget omhandlede pristalsregulering (jfr. § 27, stk. 4) vil således kunne dække visse overskridelser, uden at fornyet forelæggelse for bevillingsrådet og alle de endeligt bevilgende forsamlinger er nødvendig.

Bemærkninger til § 14:

De stående fællesudvalgs opgaver.

Under forhandlingerne i fællesudvalgene må såvel trafikrådet som de andre i udvalgene repræsenterede planlægningsmyndigheder være pligtige at give hinanden underretning bl. a. om deres planer om udførelse af anlæg af gensidig interesse, ligesom hver af de permanent repræsenterede parter må kunne kræve, at spørgsmål som efter deres opfattelse har fælles interesse, tages op til drøftelse.

Til stk. 1.

Om fællesudvalget vedrørende forholdet til statsbanerne.

I det stående fællesudvalg vedrørende forholdet til statsbanerne drøftes alle de spørgsmål der opstår på grund af den intime forbindelse mellem nærtrafikken og statsbanernes fjerntrafik. Som eksempel på sådanne spørgsmål kan nævnes spørgsmål i forbindelse med *anlægsarbejder* der vil berøre både S-banerne og fjerntrafikken, og endvidere *køreplanlægningen* for S-togtrafikken, navnlig for de strækninger hvor fjern- og nærtrafik foregår ad samme spor. Også *taksterne* må drøftes i fællesudvalget, selv om trafikrådet har den afgørende myndighed med hensyn til takstfastsættelsen for de trafiklinjer der omfattes af trafikplanen, medens statsbanerne uafhængigt heraf kan bestemme taksterne ud over trafikrådets område. Fællesudvalget må også behandle de komplicerede *økonomiske afregninger* mellem statsbanerne og trafikrådet, der følger af at statsbanernes nærtrafik i økonomisk henseende henlægges under trafikrådet (jfr. herom § 29); endelig må fællesudvalget drøfte spørgsmålet om forholdet til de *omnibusruter* inden for nærtrafikken, der drives af statsbanerne og hvis forvaltning ikke henlægges til trafikdirektoratet.

Til stk. 2.

Om fællesudvalget vedrørende byplan- og vejforhold.

I fællesudvalget vedrørende byplan- og vejforhold må drøftes alle de spørgsmål der hænger sammen med, at der gennem byudviklingsloven samt byplan- og vejlovgivningen er tillagt en række myndigheder